

РЕШЕНИЕ

№ 1881

гр. Варна, 12.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 33 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Нела Кръстева

при участието на секретаря Миглена Н. Маринова
като разгледа докладваното от Нела Кръстева Гражданско дело №
20213110116822 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова претенция,предявена от **ЗК ЛИ АД, ЕИК *****, със
седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ***, вписано в Търговския регистър на
Агенцията по вписвания, представлявано от М.С.М.-Г. и П.В.Д. - изпълнителни директори,
чрез процесуалния представител юрк. Н.Г., **срещу ОБ, ЕИК *****, адрес: гр. Варна 9000, бул.
***, **с правно основание чл.410 КЗ**, за осъждане на ответника да заплати на ищеца, **сумата
в размер на 1227.19лева(хиляда двеста двадесет и седем лева и деветнадесет ст.),**
представляваща изплатеното от застрахователно обезщетение от ищцовото дружество по
застраховка „Каско“, обективизирана в Застрахователна полица №93001810057927, валидна от
14.07.2018г. до 13.07.2019г., по заведена в застрахователното дружество щета с № 0003-
1261-18-451599, за нанесени материални щети на МПС БМВ модел ХЗ с рег. № ***, от
настъпило на 14.08.2018г. пътнотранспортно произшествие по вина на ОБ; **ведно със
законната лихва върху нея от датата** на подаване на исковата молба в съда – **24.11.2021г.**
до окончателното ѝ изплащане;

Претендират се с исковата молба и сторените по делото разноски, както и разноски за
адвокатско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

**Ищецът основава исковата си претенция на следните фактически твърдения,
обективизирани в обстоятелствената част на исковата молба:** Сочи, че на 14.08.2018г.,
около 10.00часа, в гр. Варна, лек автомобил марка БМВ модел ХЗ с рег.№***, управляван от
П.П.М.-П. по време на движение по ул.“*****” /до кръста/, преминава през несигнализирана и
необезопасена неравност /дупка /на пътното платно, вследствие на което блъска поставен
пътен знак С 4-3 и реализира ПТП с материални щети по автомобила - скъсана предна лява

гума, деформирана предна лява джанта, калник преден ляв, врата предна лява, амортизатор преден ляв.

За настъпилото пътно - транспортно произшествие е съставен Протокол за ПТП № 1656975/14.08.2018г. Във връзка с настъпило застрахователно събитие, пред ЗК „ЛИ“ АД, е образувана щета № 0003-1261-18-451599 по имуществена застраховка „Каско“ на МПС, полица № 93001810057927, със срок на валидност от 14.07.2018г. до 13.07.2019г. При извършения оглед на лек автомобил БМВ модел ХЗ с рег. № ***, са констатирани щети. В съответствие с установените като вид и степен щети и на базата на опис, експертиза и оценка е определен размерът на обезщетението на увреденото МПС в размер на 1207.19лева (хиляда двеста и седем лева и деветнадесет ст.) От определеното обезщетение дружеството служебно е удържало дължимата премия по полица КАСКО за втора, трета и четвърта вноски в размер на 553.86лв. с Приходен Касов Ордер № 36/02.10.2018г. Остатъкът от сумата в размер на 653.33лв. е изплатена на собственика на увредения автомобил Г. Г. В. с платежно нареждане № 136987610 от дата 03.10.2018г. Във връзка с изплатеното обезщетение по застраховка "Каско на МПС" и по силата на чл. 410, ал. 1 от Кодекса на застраховането във вр. с чл. 45 ЗЗД, с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне срещу причинителя на вредата. Тъй като се касае за реализирано пътнотранспортно произшествие на път, стопанисван от ОБ, следва да се има предвид, че съгласно §1, т. 1 от Допълнителна разпоредба на Наредба № 1 за организиране движението по пътищата от 17.01.2001 г. „стопанин на пътя" е собственикът или администрацията, която управлява пътя. По аргумент от чл. 19, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, управител на пътя е ***-ът на съответната община, следователно той е и стопанин на пътя. Съгласно чл. 19, ал. 2, т. 3 от Закона за пътищата управлението на пътищата включва организиране, възлагане, финансиране и контрол на дейностите, свързани непосредствено с проектирането, изграждането, управлението, ремонта и поддържането на пътищата, като, видно от § 1, т. 14 от Допълнителните разпоредби на Закона за пътищата, поддържането на пътищата е „дейност по осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година...". Съгласно чл. 3, ал.2 от Закона за движение по пътищата, лицата, които стопанисват пътищата, организират и движението по тях с помощта на пътни знаци, светлинни сигнали, пътна маркировка върху платното за движение и крайпътните съоръжения. Във връзка с изплатеното обезщетение по имуществена застраховка „Каско" на МПС, на основание чл. 410, ал. 1 от Кодекса за застраховането във вр. чл. 45 от Закона за задълженията и договорите, се обосновава правният интерес от предявяване на настоящата претенция срещу ответника.

В срока по чл.131 от ГПК, е постъпил отговор от ОБ, представлявана от И.Н.П. - *, чрез процесуален представител юрисконсулт М.Б., адрес: гр. Варна, бул. „***. С отговора се изразява становище, че предявеният иск е допустим, но неоснователен, предвид следните съображения: С оглед на изложените в исковата молба твърдения и въз основа на**

приложените към нея доказателства, се сочи, че не може да се направи обоснован извод за наличието на елементите на фактическия състав по чл. 410 от КЗ във вр. с чл. 45 от ЗЗД. За уважаване на регресната претенция на ищцовото дружество, следва по категоричен начин, по пътя на главното и пълно доказване (съгласно чл. 154, ал. 1 от ГПК) да бъдат установени фактите, които несъмнено доказват, че причина за процесното ПТП е небезопасна дупка на пътното платно. С изключение на приложения към исковата молба протокол за ПТП, се излага, че не са представени други доказателства за съществуването на препятствия по пътния участък, както и за наличието на причинна връзка между настъпилите върху автомобила щети и дупката на пътното платно. От друга страна, данните в протокола се базират единствено на показанията на присъствалия на ПТП-то водач на процесното МПС. Поради това се настоява, че не може да бъде прието за установено и наличието на причинна връзка между вредоносния резултат и процесното препятствие на пътя. Представеният от ищцовото дружество констативен протокол, според ответната страна се ползва с формална и материална доказателствена сила за изявленията, направени пред съставилото го длъжностно лице в рамките на неговата компетентност, съгласно разпоредбата на чл. 179 от ГПК, но не и по отношение на механизма на настъпилото ПТП и пряко настъпилите вреди. Протоколът не се ползва с обвързваща доказателствена сила за механизма на ПТП, тъй като произшествието не е реализирано в присъствието на длъжностното лице. Във връзка с това, в хода на делото, се настоява, че следва да се установи дали вредоносният резултат е необходимо следствие от противоправното бездействие на служители на ОБ или се дължи на поведението и несвоевременната реакция на водача на МПС, поради неспазване на изискванията на чл. 20, ал. 1 и 2 от ЗДвП. Предвид очевидната заинтересованост на водача на процесното МПС относно възприемането от съответните органи на неговата версия за механизма на ПТП, както неговите писмени твърдения пред застрахователя, така и свидетелските му показания по настоящото дело не могат да бъдат кредитирани като основно доказателство за причините за процесното ПТП. На следващо място, оспорва се с отговора валидността на представеното от застрахователното дружество уведомление за настъпило застрахователно събитие. От една страна, в същото не е отбелязан номера на застрахователната полица, по която се издава, което прави уведомлението невалидно. От друга страна, се сочи, че не е посочено в какво качество автомобилът е управляван от лице, различно от застрахования. Обстоятелството, че водач на автомобила не е бил застрахования, а друго лице, без уточнена представителна власт, води до извода, че регресната претенция на застрахователното дружество следва да бъде насочена към лицето, по чиято вина е настъпило ПТП. Съгласно т. 14.16 от представените с исковата молба Общи условия застрахованият е длъжен да оказва съдействие на застрахователя за упражняването на регресните му права спрямо лицата, по вина на които е настъпило застрахователното събитие. В настоящия случай застрахователното събитие е настъпило при управление на автомобила от трето лице, срещу което застрахователя има право на регресен иск.

Предвид гореизложеното, се настоява за постановяване на решение, с което да се отхвърли исковата молба на ЗАД „ЛИ“ против ОБ, като неоснователна и недоказана. Иска се присъждане на сторените разноски по делото, както и юрисконсултско възнаграждение

съгласно Закона за правната помощ. В случай, че насрещната страна претендира разноси за адвокатски хонорар в по-голям размер от минимално предвидения в Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, се прави възражение за прекомерност и се иска да се намали до предвидените в същата стойности.

СЪДЪТ, след като взе предвид представените по делото доказателства – по отделно и в тяхната съвкупност, съобрази становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, намира за установено следното от **фактическа и правна страна**:

По предявената исковата претенция в тежест на ищеца е да установи наведените от него твърдения, обуславящи допустимостта на исковата претенция, а именно: наличието на валиден застрахователен договор между него и собственика на увредения автомобил; възникване на застрахователно събитие - покрит риск по застрахователния договор; изплащане на застрахователно обезщетение, неговия размер и встъпване съобразно закона; реално настъпилата вреда – покрит риск да е настъпила при или по повод изпълнение на възложената работа на служители на ответника, както и нейния вид; причинна връзка между вредата и неправомерното бездействие на служители на ответника;

От своя страна в тежест на ответника е да установи, при условията на пълно и главно доказване, наведените от него положителни твърдения за факти, от които черпи благоприятни за себе правни последици – наличието на обстоятелства, изключващи, респ. погасяващи дължимостта на претендираните суми, в случай че ищеца докаже тяхната дължимост, в т.ч. и наличието на съпричиняване.

За възникване на регресното право на застрахователя по имуществена застраховка срещу деликвента, е необходимо да са налице следните три групи юридически факти: от една страна, възникнало право на увредения срещу причинителя на вредата на основание непозволено увреждане, от друга страна, наличие на валиден договор за имуществено застраховане с увредения с период на покритие към датата на настъпване на вредите и на трето място - извършено валидно плащане по него от застрахователя в обезщетение на настъпилите вреди.

В същото време, следва да бъдат установени елементите от фактическия състав на деликта - възлагане на работа от страна на ответника, вреди, причинени при или по повод изпълнението на тази работа, т.е. в причинна връзка с действието или бездействието на лицата, на които е възложена работа.

За успешното провеждане на исковата претенция с правно основание чл.410 от Кодекс за застраховането вр. чл.49, в тежест на ищеца, съгласно установеното в чл.154, ал.1 от ГПК, е да докаже кумулативното осъществяване на следните предпоставки: наличие на валидно застрахователно правоотношение, по силата на което е поел задължение за репарирание на причинени на застрахования вреди, обстоятелството, че последните са настъпили от неизпълнение на задължението на служители на ответника по поддържане изправността на пътния участък, както и действителното плащане на застрахователно обезщетение на

правоимащото лице. От своя страна в тежест на ответника е да установи изправността на пътния участък.

Прието за безспорно и ненуждаещо се от доказване в отношенията между страните по делото, на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК е, че лек автомобил БМВ модел ХЗ с рег. № *** е застрахован при ищцовото дружество със застраховка „Каско“ на МПС, полица № 93001810057927, със срок на валидност от 14.07.2018г. до 13.07.2019г.

Съдът намира за доказан по категоричен и безспорен начин, вследствие на съвкупния доказателствен материал, твърдения в исковата молба механизъм на настъпване на ПТП – на 14.08.2018г., около 10.00ч.са, в гр. Варна, лек автомобил марка БМВ модел ХЗ с рег. №***, управляван от П.П.М.-П. по време на движение по ул.“****“ /до кръста/, преминава през несигнализирана и необезопасена неравност /дупка /на пътното платно, вследствие на което блъска поставен пътен знак С 4-3 и реализира ПТП с материални щети по автомобила - скъсана предна лява гума, деформирана предна лява джанта, калник преден ляв, врата предна лява, амортизатор преден ляв.

Доказването на посочения механизъм на настъпване на ПТП , попадането на процесния автомобил в необезопасен и неизправен участък от пътното платно, механизмът на настъпване на вредите и неизправността на пътната настилка се установяват от приетото по делото заключение на вещото лице по допусната съдебно-автотехническа експертиза, приобщените към доказателствения материал писмени доказателства, от които се установяват и настъпилите увреждания по увреденото МПС. Ето защо и предвид липсата на доказателства, които да опровергават събраните такива, съдът приема за доказано по безпротиворечив начин, че уврежданията на пострадалия автомобил, са били причинени именно след преминаване през необезопасен, несигнализиран и неизправен участък от пътното платно, представляващ непреодолима дори при шофиране със скорост в рамките на нормативно допустимата пътна неравност.

По отношение на настъпването на вредите в причинна връзка с попадането на автомобила в необезопасено препятствие на пътя писмените доказателства си кореспондират с ангажираните по делото специални знания. Досежно наличието на причинна връзка между състоянието на пътя и настъпилите щети е изслушана съдебна автотехническа експертиза, неоспорена от страните, заключението по която съдът приема като обективно и компетентно изготвено. В нея вещото лице описва подробно механизма на произшествието и повреждането на частите на лекия автомобил при преминаване през неравност по пътното платно с процесните характеристики, като е посочено, че същият отговаря на твърдения от ищеца механизъм. Следователно съвкупния анализ на експертното заключение с писмените доказателства, обосновават извода, че по делото са установени механизмът на ПТП и причинната връзка между състоянието на пътя и повредите по автомобила.

Не са събрани доказателства за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на МПС – липсват данни за шофиране с несъобразена скорост или употреба на алкохол. Не са събрани доказателства за причиняване на вредите в резултат на умишлени действия на водача на автомобила, т. е. не е налице изключен застрахователен риск, респ. основание на

застрахователя да откаже изплащането на застрахователно обезщетение.

Следващата предпоставка от хипотезата на посочената правна норма е застрахователното събитие да е причинено от трето лице, което отговаря пред застрахования въз основа на правилата на деликтната или договорна отговорност – в конкретния случай вредите да са причинени бездействие на работници или служители, на които ответната страна е възложила поддържането на пътя. Именно по чл. 49 ЗЗД следва да бъде ангажирана отговорността на ОБ. Този извод на съда се следва от дадените с ППВС № 17/1963 год., допълнено с ППВС № 4/1975 год., т. 3, задължителни указания на съдилищата досежно разграничаване на отговорността по чл. 45 /чл. 49/ ЗЗД и по чл. 50 ЗЗД. Посочено е, че за разлика от хипотезата на чл. 45 /чл. 49/ ЗЗД, при която увреждането трябва да е в резултат на виновно поведение на дееца, включително и бездействие, отговорността по чл. 50 ЗЗД може да се ангажира, когато вредите са настъпили поради свойства на самата вещ. В случая наведените в исковата молба обстоятелства, на които се основава регресната претенция на ищцовото дружество спрямо причинителя на вредите - ОБ, настоящият състав намира, че се субсумират в хипотезата на чл. 49 ЗЗД. Небезопасеното пътно платно, довело до горните вреди, не е дефект поради свойството на вещта, а поради неизпълнение на задължението за поддържане на общинските пътища съобразно транспортното им значение, изискванията на движението, или в случая общината отговаря за бездействието на работниците и служителите, на които е възложена дейността по поддържане на пътя, което обосновава отговорността по чл. 49 ЗЗД.

Не се оспорва от ответната страна, че пътят, при който е настъпило процесното ПТП, е собственост на ОБ, респ. нейно е задължението по ремонт и поддържане на пътя, предвиден за осъществяване на улично движение – чл. 29 и 31 от Закона за пътищата. А както беше посочено по-горе, съдът намира за установено, че на посочения пътен участък е било налично препятствие, което е създавало опасност и от своя страна обосновава извода на съда, че собственикът на пътя не изпълнил вменените му със закона задължения, респ. следва да бъде ангажирана отговорността му. Обстоятелството, че е налице небезопасна шахта на пътното платно, мотивира извода за наличието на виновно противоправно поведение от страна на служители на ответника под формата на бездействие досежно вменените им със ЗП задължения, което поведение от своя страна се намира в причинно – следствена връзка с понесените от третото на спора лице имуществени вреди. Като не е изпълнила задълженията си да отстрани своевременно дупката, образувана на път от общинската пътна мрежа, в която е попаднал процесният автомобил, ответната страна е осъществила състава на безвиновната отговорност за вреди по чл. 49 ЗЗД, причинени от бездействието на нейните служители. При това положение и на основание чл. 410 от КЗ, с плащането на обезщетението застрахователят встъпва в правата на застрахования против причинителя на щетата до размера на платеното обезщетение.

Ето защо, са налице предпоставките за регресно обезщетяване на застрахователя по реда на чл. 210, ал.1, т.2 КЗ, поради което и предявеният иск се явява доказан по основание. Доказан е и размерът на същия – 1227,19лв., съобразно заключението по допуснатата съдебна авто-техническа експертиза, което съда кредитира като компетентно дадено и обосновано.

Досежно действителната стойност на нанесените по процесния автомобил вреди, съдът кредитира изцяло като компетентно и обективно изготвено заключението на вещото лице по допуснатата съдебна автотехническа експертиза – 2300,35лв., поради което съдът намира, че исковата претенция се явява доказана по размер.

С оглед горните фактически и правни констатации, съдебният състав намира, че са налице визираните в хипотезата на чл.410 от КЗ във вр. с чл.49 от ЗЗД предпоставки за регресно обезщетяване на застрахователя.

С оглед на изложеното, исковата претенция се явява основателна и доказана, поради което следва да бъде изцяло уважена .

Ето защо и въз основа на изложените правни и фактически констатации, съдебният състав приема, че в конкретния случай са налице елементите от фактическия състав на предявения иск. Искът като доказан по основание и размер следва да бъде уважен, като се признае за установено в отношенията между страните дължимостта на оспореното вземане на ищеца по отношение на процесната сума.

По разноските:

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ищецът има право на заплатените от него съдебно-деловодни разноски, предвид представения по делото списък с разноски по чл.80 от ГПК и доказателствата за реализирани разходи. В списъка се претендират разноски в общ размер от 380,00лв, от които за държавна такса 50,00лв., за депозит за САТЕ 160.00лв., за депозит за призоваване на свидетел 20.00лв. и за ю.к. възнаграждение 150,00лв.

С оглед на изложеното, съдът намира, че следва да бъдат присъдени така направените от ищеца в настоящото производство разноски.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.410 от КЗ, ОБ, представлявана от ***а на общината, с адрес: гр.Варна, бул.“Осми Приморски полк“№43, ДА ЗАПЛАТИ В ПОЛЗА НА ЗК ЛИ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ***, сумата в размер на **1227.19лева**(хиляда двеста двадесет и седем лева и деветнадесет ст.), представляваща изплатеното от застрахователно обезщетение от ищцовото дружество по застраховка „Каско“, обективизирана в Застрахователна полица №93001810057927, валидна от 14.07.2018г. до 13.07.2019г., по заведена в застрахователното дружество щета с № 0003- 1261-18-451599, за нанесени материални щети на МПС БМВ модел ХЗ с рег. № ***, от настъпило на 14.08.2018г. пътнотранспортно произшествие по вина на ОБ; **ведно със законната лихва върху нея от датата** на подаване на исковата молба в съда – **24.11.2021г.** до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ОБ, с адрес: гр. Варна, бул. *** **ДА ЗАПЛАТИ В ПОЛЗА НА ЗК ЛИ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ***, **сумата в общ размер на 380,00лв.**, представляваща сбор от сторени съдебно-деловодни разноси в настоящото производство, от които за държавна такса 50,00лв., за депозит за САТЕ 160.00лв., за депозит за призоваване на свидетел 20.00лв. и за ю.к. възнаграждение 150,00лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

РЕШЕНИЕТО да се обяви в регистъра на съдебните решения по чл.235, ал.5 от ГПК.

ПРЕПИС от настоящето решение да се връчи на страните, заедно със съобщението за постановяването му, *на основание чл.7 ал.2 от ГПК.*

Съдия при Районен съд – Варна: _____